

dem —, der mene, at Spørgsmaalet derved afgjøres paa en Maade, som ikke ganske stemmer med Grundloven. Det er mig aldeles bitterligt, at Valgbestyrrelserne i flere Kjøbstæder have meent, at disse Kjøbstæders Bestatningsforhold allerede nu var ordnet saaledes, at man med Nette kunde tale om Skatteindtægt i den Betydning, hvori Udtrykket bruges i Grundloven, selv om Bestatningen netop ikke er ordnet der saaledes som i Kjøbenhavn. Jeg skal sige til, at det hele Spørgsmaal vistnok efter de Flestes Mening for Diebliffet vel vil faae Betydning for indeværende Aar, men at der er liden Rimelighed for, at det vil faae nogen Betydning for de nærmeste Aar, da de Fleste dog vistnok antage, at det vil blive en Nødvendighed at paatage sig en Indkomstskat. Under disse Omstændigheder er det forekommet mig, at det Simpleste og Naturligste er at lade § 58 heelt udgaae; derved vil Fortolkningen af Grundlovens Bestemmelse være overladt til vedkommende Valgbestyrrelse og, hvis mit Forslag om, at Sagen i fornødent Fald kan indbringes for Domstolene, vedtages, til Prøvelse af disse, ligesom Spørgsmaalet endeligt under visse Betingelser i sidste Instants vil blive overladt til Landstingets Afgjørelse. Dette er altsaa Betydningen af det af mig stillede og af de ærede Medlemmer af Udvalget, som have kunnet samles, tiltraadte andet eller principale Alternativ. Derved, at § 58 udgaaer, vil der blive Plads for en ny Paragraph, og derfor har jeg under Forudsætning heraf foreslaaet, at da Bestemmelsen om Afgang til Domstolene — der ellers ikke staaer i nogen Forbindelse dermed — indskydes som en ny Paragraph. Vil man ikke gaae ind derpaa, er det derimod, at jeg foreslaaer, at Reglen om Afgang til Domstolene indskydes som sidste Sætning i § 57.

Udvalgets Forslag under Nr. 19 er en reen Redactionsændring, som er nødvendiggjort ved de tidligere Forslag. — Dets Forslag under Nr. 23 til § 83 er ligeledes et reent Redactionsforslag, affattet efter det særlige Ønske, som ved anden Behandling blev fremsført af det ærede 1ste Medlem for 11te Kreds (Melsen). — Udvalgets Forslag under Nr. 24 er et nyt Forslag, men er ogsaa et af dem, som

ere fremkomne ved i Sammenhæng at gennemgaae Paragrapherne for Folkethingets og for Landstingets Vedkommende. Det vil erindres, at der for Folkethingets Vedkommende i § 31 findes en udtrykkelig Bestemmelse om, at Valgbestyrrelsen ikke maa afvise en Candidat, fordi der kan reises Tvivl om hans Valgbarhed; hvis der nu for Landstingets Vedkommende ikke findes en tilsvarende Bestemmelse, vil det Spørgsmaal naturlig kunne opkaestes, om man i saa Henseende har villet opstille forskellige Regler. Det har man aabenbart ikke villet. Man vil jo ogsaa i nogle af vore tidligere Valglove finde en lignende udtrykkelig Tilfjendtgivelse for Landstingets Vedkommende. Det er derfor, at Udvalget har troet, at det bør udtales, at dette Spørgsmaals Afgjørelse bør forbeholdes Landstinget selv, og at Valgbestyrrelsen ikke kan nægte at modtage Stemmer, fordi den har Tvivl om Valgbarheden af den Mand, hvorpaa der stemmes. Hermed har jeg udtalt mig om samtlige til dette Afssnit af Udvalget stillede Endringsforslag.

J. Andersen: Som det vil være det høitærede Thing bekendt, er jeg det Mindretal, som ikke har kunnet tiltræde Endringsforslaget til § 48. Jeg stylder det høitærede Thing at gjøre Regnskab for, hvorfor jeg ikke har kunnet tiltræde det. Jeg har ikke kunnet komme bort fra den Betragtning, at den Bestemmelse, som blev vedtagen ved anden Behandling, var overeensstemmende med Grundloven; jeg kan ikke opfatte Grundloven anderledes, end at det har været dens Mening, at en Mand kun kan have eet politisk Domicil. Det synes mig at være en ganske forunderlig Opfattelse, at en Mand skal kunne sige: Jeg boer her, saalænge jeg er Folkethingsvælger, og saalænge jeg gjør min Valgret gjældende til Landstinget ved at vælge Valgmænd, men om nogle faa Dage, naar der skal vælges Landstingsmænd, boer jeg heelt ovre paa en anden Kant af Landet. Jeg har som sagt aldrig kunnet opfatte Bestemmelsen i Grundloven anderledes, end at en Mand skal have eet politisk Domicil, om han ogsaa har flere Bopæle; dette synes ogsaa at have været antaget ligesom 1849, da § 6 i den gamle Valg-